

הקטורה עד שיקטיר את כולו. ותגננו: הקומץ של מנהת ישראל, וחלבונת של מנהה, וחתורת שמקטריים בכל יום, ומנהת בהנים שהנתנדב כהן שדרינה שאינה נקמצת אלא מוקטרת כליל, ומנהת כהן משיח — מנהת חביביתן שמביא כהן גדול והוא מוקטרת כליל, ומנהת נסכימים שדינה גם כן שמקטרת — ככליל, שהקריב מאתה מהן בזית בחוין — חייב, ורבי אלעזר פוטר עד שיקריב את פולו כי סובר רבוי אלעוזר שאין הקטרה במעות חסובה הקטרה. ומעתה, ביוון דבקטרת קמיצה לא מותני לייה "או בזית מקומצת בחוין" שהרי לא ניתן לשנות כן, כי מאחר ואין זו הקטרה אין המחשה מגלאת בזוה,⁽¹²⁾ ממשום כך בשיריים דהינו "אלאול משיריה בחוין" — גמי לא מותני לייה "או בזית".⁽¹³⁾

ומעתה, אחר שהעמדנו את המשנה באופן שהיחס מוחשב פיגול על שיריים שחסרו וקטני על כך בסיפא שהוא פיגול וחיבור עלייו ברות, אלמא מהニア לו הקייטה לשיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה, ומשום כך חל בהם פיגול!

דוחה הגם: אמר ליה אבוי לרבא, לעולם אין מועילה הקטרה לשיריים שחסרו להבאים לידי פיגול ולהוציאם מיד מיילה. ואין לך להוכיח זאת מרבי חייא, כי במשנה לא מדובר באופן שחסרו השיריים ועמדו על בזית ממשום כך לא שנה רבי חייא "או בזית" בסיפא.

אלא, טumo של רבי חייא שלא שנה "או בזית" בבריתא שלו הוא, כי הא בריתא זו מני — רבי אלעזר היא הסובר שאין חסובה

זו אינה מרצה בפנים ומשום כך אין חייבים עליה בחוין? עוד הקשו, הרי אף לרבי אלעזר מצינו בזית מקומץ שלם שלא חסר, שהרי אם חסר הקטרה בכזית, והיינו באופן שהקטיר כל המנהה בפנים מלבד בזית אחרון שהעללו בחוין, שבזה אף לרבי אלעזר מחייב, ואם כן, אף לרבי אלעזר ניתן לשנות "או בזית" במחשב על הקטרת בזית אחרון? ותירץ הקמן אורה, כי זה דווקא לעניין הקטרת חוות שכבר הקטיר הכל בפנים ולא יותר אלא בזית אחרון, שחייב עלייו בחוין ממשום שהשלים בו הקטרה, אבל במחשב פיגול הנעשה בעת הקמיצה, עדין כל הקומץ קיים ומשום כך אין להבדיל בזוה בין מחשב על בזית ראשון או בזית אחרון.

13. לכואורה מבואר, כי רק מחשבה הקטרה אינה מועילה בכזית אבל מחשבה אכילת שיריים מועילה אף בכזית, וכן מבואר ברש"י. אולם, בפירוש ה"ר מאיר וה"ר שמואל [ד"ה ורבי

לצדדים, כי כשם שהמחשבה על מנת להקטיר קומיצה או בזית מקומצת תתרפרש באופן שהיחס על בזית מקומץ שלם שלא חסר, שהרי אם חסר הקומץ נפסלה המנהה, וכך גם המחשה על אכילת שיריים או בזית מהם תתרפרש באופן זה שהסרו השיריים קודם הקטרת הקומץ, נפסלה המנהה [שיטת מקובצת בהשומות].

12. תמה הקמן אורה, מנין לגמ' לדמות דין הקטרת חוות לדין פיגול, שמא לגבי פיגול מודה לרבי אלעזר שהמחשבה מגלאת אף בכזית, שהרי לקמן למדה הגם' דין זה מן הפסוק "אם האכל יאכל" הווקפה אכילת מזבח לאכילת אדם, מה אכילת אדם בכזית אף אכילת מזבח בכזית. וכן הקשה בשפת אמת, ותמה עוד, על מה שביאר רשי' בזוה שסבירה לרבי אלעזר היא ממשום שהקטירה בכזית אינה חסובה הקטרה, והרי עיקר טumo של רבי אלעזר הוא ממשום שהקטירה